

Sentència

Sentència de la Secció Quarta de l'Audiència Provincial de Barcelona, núm. 111/2016, d'1 de març, dictada en el Recurs d'Apel·lació interposat per Catalunya Banc, S.A. contra la Sentència del Jutjat de Primera Instància núm.7 de Barcelona, de data 17.10.2014, que declarava la nul·litat de la compra subordinada objecte d'aquell procediment i condemnava a Catalunya Banc, S.A. a abonar-li a la demandant el principal del què reclamava més l'interès legal.

En la demanda rectora del procediment, la actora Sra. MGM va exercitar acció personal contra la demandada CATALUNYA BANC, S.A. sol·licitant que anés declarada la nul·litat del contracte de subscripció de les obligacions de deute subordinat celebrat amb la demandada, així com dels posteriors contractes viciats també de nul·litat, o, alternativament, que anés declarada la resolució per incompliment, i, en tot cas, que es condemnés a la demandada a reintegrar a la actora la suma de 21.524,97 euros, import que falta per abonar del capital aportat, més els interessos legals reportats fins avui del pagament, amb expressa condemna en costes. Va partir que és una persona estalviadora i una treballadora no qualificada, sense especials coneixements financers, una client minorista que venia deixant-se assessorar per una empleada de la sucursal de la demandada on tenia dipositats els seus estalvis des de feia més de deu anys, qui li va obrir una llibreta, donant lloc a la creença que contractava un termini fix quan va subscriure obligacions subordinades de la 7ª Emissió, en dates 20 de gener de 2005 (20 títols per import de 30.000 euros) i 21 de gener de 2005 (16 títols per import de 24.000 euros), i de la 8ª Emissió en data 18 de juny de 2009 (84 títols per import de 42.000 euros). Va al·legar que va creure sempre que la seva capital estava garantit i disponible, doncs, en cas contrari, no hauria contractat el producte, ja que no volia assumir risc ni tipus algun de pèrdua, i que no va rebre informació veraç sobre les condicions i les característiques del mateix, un producte complex i de risc, ni li va ser lliurat fullet, sent el test de conveniència, ciclostilado, emplenat pel Delegat de l'entitat, per la qual cosa la demandada va incomplir la normativa aplicable. Va al·legar l'existència d'error essencial i excusable com a vici del consentiment prestat, i que no havia operat la caducitat de l'acció de nul·litat exercitada. Va al·legar també que es va produir el bescanvi dels títols per accions de l'entitat demandada i que, citada que va ser per aquesta última, li va proposar la venda de les accions al FROB, sent aleccionados els clients pels empleats de la demandada perquè venguessin i després reclamessin, proporcionant ella mateixa la sol·licitud d'arbitratge, per la qual cosa va procedir a aquesta venda, optant així pel mal menor: recuperar part del capital invertit, en lloc de quedar-se amb unes accions sense valor.

La demandada va contestar i es va oposar, partint per a això que, després de la conversió dels títols en accions imposada pel FROB, la actora va decidir vendre voluntàriament les accions al FGD i va rebre 74.475,03 euros dels 96.000 euros invertits, per la qual cosa ja no és titular de les accions i ni posseeix la cosa o l'objecte dels contractes la nul·litat dels quals interessa, de manera que, si escau, no podria restituir el que ha venut, havent tingut lloc la confirmació del contracte de forma tàcita ex arts.1309 CC i 1311 CC, sense que pugui anar ara contra els seus propis actes (art.111-8 CCC). Seguidament, va al·legar que l'acció d'anul·labilitat del contracte havia caducat, pel transcurs de quatre anys des de la seva consumació de la compravenda, que

va tenir lloc amb el pagament del preu per la actora i la incorporació dels títols al seu patrimoni. Va al·legar que, en relació amb ambdues emissions de deute subordinat, va ser publicat un fullet informatiu, que va quedar registrat en la CNMV, així com un tríptic informatiu, i va aportar el fullet de la 8ª emissió lliurat a la actora, per la qual cosa va informar en forma adequada dels riscos del producte. Va al·legar que la inversió cotitzava al mercat AIAF de Renda Fixa, el funcionament de la qual no depèn de la demandada, sinó que està sotmès al control i a la supervisió de les autoritats, i que la situació financera global i la conseqüent evolució dels tipus d'interès va donar lloc al fet que els terminis per a l'execució de les ordres de venda s'anessin ampliant en el temps fins a arribar a la paralització del mercat secundari, no obstant la qual cosa la actora va ser percebent els rendiments i rebent l'oportuna informació per emplenar les seves obligacions fiscals. Va al·legar que a la actora se li va fer el test de conveniència en relació amb l'operació de 2009, i que la demandada no va assumir la funció d'assessora financera de la actora, sense haver subscrit les parts contracto algun d'assessorament financer en general, sinó que es va limitar a comercialitzar el producte, fent tot el possible perquè la actora comprengués el producte. Va afegir que el rendiment de les obligacions subordinades ve vinculat a l'existència de benefici distribuïble de la demandada, que el risc va de la mà dels resultats i de la solvència de l'entitat, i que no podria al·legar-se falta total de consentiment en aquest cas.

En la sentència dictada, són estimades parcialment les pretensions de la actora, ja que solament és declarada la nul·litat per error en el consentiment en relació amb la subscripció d'obligacions subordinades que va tenir lloc en 2009, no així amb les de 2005, en raó del temps transcorregut, que impedia exigir a la demandada un plus de rigor sobre l'acreditació d'un compliment subministre d'informació a la demandada, a part de no tenir obligació de conservar la documentació més enllà dels sis anys que preveu l'art.30 Cdeco. Després de negar el jutjador d'instància que hagués tingut lloc la confirmació tàcita dels contractes arran del bescanvi i de la posterior venda dels títols al FGD, així com que això impedís, si escau, l'efecte restitutori "ex lege" que preveu l'art.1303 CC, en considerar aplicable el que es disposa en l'art.1307 CC, nega també que hagués operat la caducitat de l'acció d'anul·labilitat exercitada. S'aprecia error essencial i excusable en el consentiment prestat, i es valora que no constava provat que la actora hagués entès els termes del fullet informatiu, així com que havia vingut cobrant els rendiments de les subscripcions de 2005, la qual cosa va reforçar la seva creença que es tractava d'un producte segur, com s'assenyala va confirmar la testimoni emprada de la demandada, en manifestar que sabia tenia ja contractat el producte i que li va dir que funcionava com l'anterior emissió. Es considera que la demandada havia dut a terme un servei d'assessorament financer, en haver ofert el producte a la actora en raó de la relació de confiança entre les parts, es troba a faltar el test d'idoneïtat i l'existència d'informació sobre els concrets riscos del producte, en forma comprensible per la actora, i que la demandada se cerciorés que comprenia el producte. La part demandada interposa recurs d'apel·lació contra la sentència i sol·licita la seva revocació. La part actora s'oposa a aquest recurs i sol·licita la seva confirmació.

La referida resolució judicial resol confirmar la Sentència d'instància que fallava en els següents termes:

Que estimant parcialment la demanda,

- 1.- Declaro la nul·litat de la compra de deute subordinat 8ª emissió objecto d'aquest procés.
- 2.- Condemno a la demandada a pagar 9.416,40 euros a la part actora, més l'interès legal d'aquesta quantitat des del 18 de juny de 2.009 (data de celebració del contracte) i fins a l'efectivitat del pagament. D'aquesta quantitat haurà de restar-se l'import brut dels cupons percebuts per la actora relatius a les obligacions 8ª emissió, segons els imports bruts que resulten del document 12 de la contestació, més l'interès legal d'aquests cupons, des de la data de percepció per la actora de cadascun d'ells i per la quantia corresponent.
- 3.- Absolc a la demandada de les altres pretensions exercitades en contra seva
- 4.- sense especial impossició de costes."

Meritxell Cabezon Arbat, advocada

* * * * *